

Kirkonpalvelija¹ 2022

Hyvää kevättä kaikille!

Tätä kirjoittaessa, koronapandemia on ollut uutisotsikoissa jo kolmatta vuotta ja nyt Ukrainan sota kuukauden päivät. Mitään muuta uutisissa ei juurikaan tule. Molemmat ikäviä ja surullisia asioita.

Koronapandemia pitäisi asian tuntijoiden mukaan helpottaa ja useat jotka ovat sen sairastaneet, niin suurin osa heistä saa vain lieviä tai kohtalaisia oireita, eivätkä he tarvitse sairaalahoitoa. Niin kuin itsekin sairastin ja oireet oli tosi lieviä.

Nyt pitäisi siirtää katseet tulevaan, ehkä tämä Covid-19 helpottaa kesään mennessä ja näemme toisemme Kirkonpalvelijoiden opinto- ja koulutuspäivillä Turussa 28.–29.6.2022 Radisson Blu Marine Palace Hotellissa. Ohjelma on

nähtävissä Kirkonpalvelijat ry:n sivuilla, www.kirkonpalvelijat.fi.

Evankelis-luterilaisen kirkon virka- ja työehtosopimuksesta on Maaliskuun alussa saavutettu neuvottelutulos. Sopimuskautsi on 1.2.2022–29.2.2024. Palkan-

tarkistuksia tulee vuonna 2022. Vi-ranhaltijan, kuukausipalkkaisen sekä tuntipalkkaisen peruspalkkaa tarkistetaan 2%:n yleiskorotuksella 1.6.2022 lukien. Vuoden 2023 palkantarkistusten määrästä, ajankohdasta ja toteutustavoista neuvotellaan 31.12.2022 mennessä. Lisäksi tulee muutoksia perhevapaisiin, leirivapaisiin ja luottamusmieskorvauksiin.

Liittomme työntekijät ovat tehneet kovan työn neuvottelupöydässä, kiitos siitä heille. Sopimukset ovat linjassa muiden liittojen neuvottelemista sopimuksista.

Hyvää kevättä Teille kaikille ja hyvää pääsiäistä myös, se on monelle kirkonpalvelijalle töissä kireistä aikaa.

Harri Kosola
puheenjohtaja

Eläkeläisen tarinointia

Tätä kirjoittaessani kevätpäivän taseus on juuri takana. Kesäaikaan siirtyminen ja Marian ilmestyspäivä on muuttaman päivän päässä edessä. Päivät ovat olleet hyvin keväisiä ja olen nauttinut niistä ihan täysillä!

Kuukausi sitten, helmikuun lopulla tapahtui Euroopassa jotain sellaista mitä pelättiin. Kuitenkin toivoimme, ettei pahin mahdollinen tapahtuisi. Sota kahden eurooppalaisen maan välillä, uskomatonta.

Veteraani sukupolvi Suomessa on kokenut sodan ja me nuoremmat olemme kuulleet heidän kertomuksiaan. Nyt sodan julmuus ja sen tuottama kärsimys on päivittäin uutisissa nähtävissä. Tämä aiheuttaa meille monenlaisia tunteita, vihaa, surua, sääliä, voimattomuutta, auttamisen halua. Ehkä ajattelemme ihmisen olevan ihmiselle susi.

Minä, eläkeläinen, ajattelen näi-

tä asioita paljon. Minun ei tarvitse ajatella eikä keskittyä työasioihin. Minulla on toki keinoni jolloin ikävät asiat saan häivytettyä mielestäni. Olen hiihtänyt talvella enemmän kuin moneen vuoteen. Se on oiva liikuntamuoto ja pidän siitä kovasti. Talvisella metsätiellä kävellessäni kohtaan tuoreet ilveksen jäljet ja seuraan niitä jonkun matkaa. Päästän mielikuvituksen valloilleen, mitähän hieno kissaeläin on saanut saaliiksi. Pilkon klapeja mökillä ja pinoan niitä. Siinäkin kaikki murheet katoaa. Tai nautin mökkisäunan löylyistä ensimmäisen kerran talven jälkeen. Vaimoni sanoo vieressäni tämä onkin hienompaa kuin muistin! Tai olemme kävelemässä ja löydämme auringon sulattaman rinteeseen. Jäämme kivien päälle istuun, tekee mieli jäädä siihen seuraan kevään etenemistä. Pakahduttavan hienoa!

Lasten lapset ja heidän kansa touhuaminen tuo myös iloa elämään. Lentopallo ottelun katso-mossa pääsee myös kaikesta irti!

Tärkeää on ettei katastrofi valtaa meitä ja ajatuksiamme kokonaan. Edellä olen omia mieltä rauhoittavia keinoja tuonut esiin.

Nyt olemme menossa kohti pääsiäistä. Se tuo mieleen hyviä muistoja suntiouralta. Työntäyteisiä, mutta silti hyviä! Vai onko niin, että aika kulta muistot, ei sentään!

Pääsiäistä voidaan viettää monella tapaa, mutta kuitenkin se on kristikunnan suuri juhla. Sen viesti kuuluu tänäkin vuonna kaikille. Se kuuluu nyt sotaa käyville maille, se kuuluu sinulle ja minulle, meille kaikille. Viesti on: Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti!

Osmo eläkesuntio

Risti pelasti syntisen ihmisen

(Luuk. 24: 1-12)

Euroopan sydämessä alkanut sota on järkyttänyt meitä ja turvallisuuttamme. Jokapäiväinen elämämme on kokenut monenlaisia muutoksia. Olemme saaneet todistaa tapahtumia, joiden ei pitänyt enää olla mahdollisia II-maailmansodan jälkeen Euroopassa. Ydinsodan uhkakin on kaivautunut esiin. Pelko eri muodoissaan hallitsee arkista elämäämme tällä hetkellä.

Raakuus, julmuus, armottomuus ja sovitusta säännöistä piittaamattomuus on tullut silmiemme eteen sotaa pakenevien ihmisten kertomusten ja kokemusten välityksellä.

Tässä tilanteessa vietämme pääsiäisen juhlaa tänä keväänä. Kaikesta huolimatta pääsiäisen sanoma nousee esiin sodan kauheuksien keskellä kertoen: *”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.”*

Pahuus ei pysty kukistamaan ristin voimaa, vaan risti säteilee pimeyden keskellä kertoen pääsiäisen ilosanomasta ja ihmisen pelastumisesta iankaikkiseen elämään. Julmuus ja röyhkeys temmeltävät vain sen ajan, minkä Jumala sallii

niiden toimia.

Kristuksen ristinkuolema ja ylösnousemus on ainut toivo hirveyksien keskellä. Sota voi tappaa ihmisen, mutta se ei pysty estämään ihmisen pelastumista iankaikkiseen elämään. Ihmisen henki voidaan riistää, mutta hänen iankaikkisuuttaan ei pystytä häneltä ottamaan pois.

Meidän osamme on ihmetellä pääsiäisen sanoman salaisuutta ja sen merkitystä. Tyhjän haudan äärellä on syytä hiljentyä ja katsella hautausmailla loistavia kynttilöi-

tä ja laittaa kädet ristiin rukoillen niiden lähimmäisten puolesta, jotka joutuvat pakenemaan sodan ja loista pelastaakseen henkensä sekä niiden puolesta, jotka taistelevat rintamilla julmaa ja röyhkeää viholista vastaan, jotta sota päättyisi ja rauha tulisi.

Pääsiäisen sanoman ytimessä kohtasivat elämä ja kuolema noin 2000 vuotta sitten. Elämä voitti ja kuolema kukistettiin. Tässä mysteerissä on ihmisen elämän tarkoitus. Tämän takia meistä jokainen on olemassa, jotta elämän matkan varrella löytäisimme tien Golgatan ristin juurelle, mistä kerran kaikki alkoi syntisen ihmisen pelastamiseksi iankaikkiseen elämään.

”Jeesuksemme haudan suulta viedään viesti kauas, maiden ääriin saakka; Herra elää, hän on keskellämme, Kristus on ylösnoussut!”
(Virsi 91:5)

Keijo Toivanen
Kunniasuntio

*Ylösnoussut Herra, en aina tunnista
sinua ja läsnäoloasi elämässäni.
Arvelen helposti, että olet unohtanut
minut, et välitä rukouksistani etkä
kelpuuta minua seuraasi.
Saatan jopa miettiä, oletko edes totta.
Herrani Jeesus, vahvista uskoani ja
luottamustani sinuun ja läsnäoloosi.
Kiitos, että olet rinnallani, vaikka
ajatukseni ja tunteeni yrittäisivät
sanoa muuta.*

TAPIO LUOMA

Suntion fiiliksiä – rauhallisempia aikoja

Näinhän olemme varmasti kuulleet puhuttavan, hyvät kollegat: Jos ei itse ymmärrä levätä, maailmankaikkeus kyllä järjestää asian. Näinpä kävi minullekin – tämä sydäntalven aika on ollut kohdallani hieman rauhallisempaa aikaa töiden osalta. Eräänä lauantaina kiireisenä askeltaessani kaatua tömähdin aika railakkaasti – lumi oli sopivasti liippaantunut, lankeemustani ei voinut estää mitenkään. No, päivän ensimmäiset hautajaiset kuitenkin hoidin ja sitä seuraavaa vihkimistä valmistelin osaltani. Niinhän siinä kävi, että väärttinäluun yläosa oli murtunut ja pitkähkö sairasloma koitti. Huonomminkin olisi voinut käydä.

Nyt saikku alkaa onneksi olla loppuillaan, käden liikkuvuus kun on jo melko hyvä. Olen pystynyt jo lumitöitäkin tekemään, umpihankeakin raivaamaan auki. Toisin kuukauden ajan minulla on ollut 40% työaika. Viikkojen varrella on ollut aktiivista jumppaa ja fysioterapiata paikallisen firman hellässä, mutta tehokkaassa huomassa. Toki myös oman jaksamisen edistämiseen ja voimien keräämiseen on ollut mahdollisuus. Oli kerankin aikaa lueskella, ulkoilla, hoitaa myös psyykettä ja nauttia hiljaisesta mietiskelystä.

Kuten kaikki olemme havainneet, maailmalla tapahtuu ikäviä asioita. Joku seuraa tapahtumia hyvinkin aktiivisesti. Itselleni ja mielenrauhalleni on eduksi se, että tiedän Ukrainan tilanteista sen verran kuin minun on välttämätöntä tietää. Näin oli myös rankimman korona-ajan kohdalla. Seuraan radiouutisia, luen alueellista lehteämme Kalevaa, televisiouutisia en juuri katso. Epäreilulta ja traagiselta on tuntunut vapaan tiedonvälityksen ja mielipiteenilmaisun vapauden rajoittaminen – tällainen tuntuu entisestä lehtityöntekijästä suorastaan pahalta. Vastenmieliseltä on tuntunut myös ajoittainen epävarmuuden ja pelon ilmapiirin lietsominen – tarpeetonta ja monelle ehkä herkemmälle ihmiselle jopa haitallista.

Mutta kuitenkin ajattelen, että vielä koittavat uudet, paremmat ja valoisammat ajat. Ne ovat jo tuloillaan – rauhan aika puhkeaa kukoistukseen, kun aika ja ihminen kypsyy. Nyt ei ole toki aikaa jäädä odotamaan sellaista. Jokainen sota on loppunut sovintoon – niin käy nytkin. Toivon kunnollisia, reiluja rauhaneuvotteluja, vastaantuloja, erityisesti aseiden pikaista vaikenemista. Toivon hiljaista taustalla jatkuvasti vaikuttavaa rauhantyötä, diplomaattista vääntämistä, rauhavälittämistä. ”En lakkaa toivomasta”, kuten Jouko Mäki-Lohiluoman laulussakin sanotaan. Toivoa aina tarvitaan ja toimintaa sen rinnalle. Meillä suomalaisilla on kokemusta myös hankalien konfliktien sovittelusta – ajatelkaamme vaikkapa Martti Ahtisaaren järjestöä ja Pekka Haavistoa. Onneksi on myös avustus-

kanavia ja järjestöjä, joiden kautta tavallinen ihminen voi auttaa toista samanlaista – minäkin välitän. Kukin löytää oman tapansa auttaa.

Muutaman viikon päästä on talviloman aika – jo sen suunnittelu on mieluisaa. On tullut netissä surfailtua, katseltua kylpylöiden ja laivayhtiöiden tarjontaa. Jonnekin kyllä pitää päästä, muutamaksi päiväksi tutuista ympyröistä pois. Monesti reissuilla ulkomaila käydessäni olen tutustunut myös meidän alamme paikkoihin, kuten kirkkoihin ja hautausmaihin, kollegoihin siellä. Ruotsin Vadstenassa hautausmaan kokenut työntekijä kierrätti minua eri alueilla ja rakennuksissa, kahvit ja pullat nautittiin sitä ennen ja poristiin mukavia på svenska. Ruotsin Tornionlaaksossa kokemukset ovat myös mieluisia: Övertorneålla Svansteinin ystävällinen suntio esitteli minulle kylän kaunista, vaaleanpunaista kirkkoa. Pajalan Muodoslompolossa haudankaivajan kanssa juteltiin alkukesän lempeässä vehreydessä. Islannin Reykjavikissa oli myös kiva puhella ruotsia muistaakseni tuomiokirkon seurakuntamestarin kanssa. Alan ihmisten ystävällisyys jää mieleen – ehkäpä sekin on osaltaan vetänyt minua tälle alalle.

Rauno Kinnunen

Yhdessä Vapahtajan matkaa muistaen

Kirkon Alat ry:llä on ollut erinomainen alkuvuosi. Kaikki kolme työehtosopimusta saatiin solmittua kaksivuotisena: kristillisten järjestöjen ja ortodoksisen kirkon sopimukset syntyivät helmikuun alkupäivinä ja evankelisluterilaisen kirkon sopimus kuukautta myöhemmin. Kuten on monesti todettu, hienon liittomme yksi suuri vahvuus on, että neuvottelijamme istuvat todella itse neuvottelupöydässä sopimuksia tekevässä ja hyviä neuvottelijoitamme siellä arvostetaan.

Työehtosopimusten palkankorotus on tänä vuonna parin prosentin tienoilla, mikä voi tuntua aika pieneltä, kun esimerkiksi sähkön ja bensiinin hinta ovat nousseet hurjasti ja ruoka on kallistumassa myös nopeasti. Sopimuksia solmittiin ja neuvoteltiin kuitenkin ennen kuin Venäjän hyökkäys Ukrainaan oli alkanut eikä sodan vaikutus moniin hintoihin myös meillä ollut ollenkaan tiedossa. Vuoden 2023 palkankorotuksista neuvotellaan ja toivottavasti sovitaan joko lokakuun tai vuoden loppuun mennessä sopimusalaista riippuen. Niistä neuvotteluista voi tulla aika vaikeat, kun eri hintojen nousu on silloin selvillä ja korotusten pitäisi olla edes lähes sellaisia, et-

tä ostovoima pysyisi ennallaan. Eivät kaikki taloustieteilijät kuitenkaan ole sitä mieltä, että inflaatio pysyy läheskään niin korkeana kuin miltä on viime viikkoina näyttänyt, vaan hintojen nousu voi tasaantua jo kesällä.

Kuten kirjoitin joulun alla, liiton hallinnon uusi kolmevuotiskausi alkoi vuoden vaihteessa. Uusi hallitus on järjestäytynyt ja kokoustanut pari kertaa, kaikki jäsenyhdistykset ovat edustettuna hallituksessa kuten edellisellä kaudellakin ja Kirkonpalvelijat ry:n ääntä hallituksessa käyttävät puheenjohtaja Harri ja sihteeri Kari vankkaan tapansa. Uuden edustajiston kevätkokous on huhtikuun lopussa ja liiton uudet luottamusmiehet – jois-

ta moni on kirkonpalvelija - aloittivat nelivuotiskautensa myös tämän vuoden alussa. Liittolamme menee oikein hyvin.

Toisin kuin kahtena edellisellä vuonna pääsiäistä vietetään kirkkoissamme jokseenkin normaalisti. Kaksi vuotta sitten olin ensimmäisen kerran pitkään aikaan pääsiäisyönä kotona enkä kirkossa ja viime vuonnakin pääsiäisyön messu pelkästään striimattiin. Siitä tuli kuitenkin ikimuistoista, koska onnistuin vahingossa kääntämään silloin striimaamiseen käytetyn tabletin kameran ja aivan liian pitkän hetken striimasin vain omaa naamaani...

Kirkonpalvelijat ovat perinteisesti paljon töissä suurina juhlapäivinä ja onhan se hienoa, että pääsemme muistamaan Vapahtajamme matkaa palmusunnuntaista ristikuolemaan ja ylösnousemukseen yhdessä oikeasti kirkkoissa ja kapeleissa läsnä olevien seurakuntalaisten kanssa. Koronavirus ei ole kuitenkaan hävinnyt mihinkään joukostamme eli muistetaan ihan kaikkien mutta myös oma turvallisuutemme, kun tärkeää työtämme pääsiäisenä saamme tehdä.

Toivotan Teille, hyvät kirkonpalvelijat, hyvää pääsiäistä ja valoisaa kevättä!

Antti Ruuskanen

RISTIINNAULITTU Jeesus, ristisi kohoaa keskelle maailman epätoivoa ja kärsimystä, kaikkien kansojen ja kaikkien sukupolvien ylle merkiksi siitä, että sinä et ole jättänyt tätä maailmaan oman onnensa nojaan. Sinun ristisi kohoaa keskellemme ja kertoo, että syntimme on annettu anteeksi. Tie Isän luo on avoin. Herra, sinun ristisi on minullekin toivo, kuolemasi on minulle voitto. Sinun haavasi ovat minulle lähde iankaikkiseen elämään. Herra, tahdon kuulua sinulle elämässä ja kuolemassa.

ANNA-MARI KASKINEN

Vastaanottakaamme ilo!

Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa Marian ilmestyspäivää vietetään yleensä sinä sunnuntaina, joka sijoittuu 22.–28.3. väliselle ajalle. Ortodoksisessa ja katolisessa kirkossa pyhää vietetään vakituisesti 25. maaliskuuta. Kyseinen juhla tunnetaan ortodoksisessa maailmassa myös nimellä *Ilosanoman juhla*. Ylienkeli Gabriel ilmestyy Neitsyt Marialle ja kertoo hänelle uutisen Kristuksesta, joka on tuleva ihmiseksi Marian kautta. Ylienkeli ilmestyy Neitsyt Marialle tuomaan uutisen Vapahtajan syntymisestä ja tervehtii häntä sanoen ”Iloitse!”.

Riemullinen juhla muistuttaa meitä ilosta, jota tarvitsemme elämässämme. Ilo on meille voimavara. Ilo on yksi perustunteista, joka tunnistetaan kaikkialla maailmassa, kaikkien kansojen keskuudessa. Onkin sanottu, että kaikki maailman ihmiset hymyilevät ja nauravat samalla kielellä.

Työelämässä ilo liittyy läheisesti ihmisen kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin ja elämänhaluun. Käsite liitetäänkin usein onnellisuuteen ja tyytyväisyyteen. Työn ilon kokemus on lähellä pehmeitä arvoja. Työelämässä on liian usein vallalla kovat arvot, jotka sulkevat ihmisenä olemisen heikkoudet pois. Terveiden arvojen maailmassa syntyy työssä kokonais-

valtaista iloa ja luovuutta. Työn ilon kokeminen on hetkellinen tapahtuma, vaikka työ olisikin haastavaa ja mielenkiintoista. Toistuvat ja rutiininomaiset työtehtävät sujuvat helpommin myönteisessä ilmapiirissä ja työmotivaatio on korkealla. Työn mielekkyyden ja motivoinnin kautta koetaan ilon tunteita, joiden avulla työ koetaan entistä mielekkäämmäksi.

Ainainen kiire ja tarve tehdä asioita mahdollisimman paljon ja tehokkaasti ei luo ilolle otollista ympäristöä. Ilo ei viihdy kiireessä. Kiireen tuntu sekä vaatimukset ja odotukset saavat aikaan sen, että ilo oman työn rauhalliseen tekemiseen jäävät vähäisiksi. Ihmiset ovat unohtaneet, miten ottaa rennosti ja levätä. Usein kiireen tuntu syntyy, kun ulkoiset tai sisäiset vaatimukset muuttuvat sisäiseksi paineeksi. Kun on tarve suorittaa liian monia asioita suhteessa käytettävään aikaan, on kiire taattu. Toisaalta on myös sellaisia ihmisiä, jotka valtavasta tehtävämäärästä huolimatta pystyvät säilyttämään sisäisen rauhan tekemisissään, eivätkä ota turhaa stressiä tulevista.

Athosvuoren Simonopetran luostarin johtaja Emilianos on kirjoittanut seuraavaa: *”Ilon puute on ihmiselle kärsimystä: se on oman itsensä tietoista sulkemista, ja mitä tahansa silloin yrittää teh-*

däkin, ei se onnistu. Ilo on niin ulkoista kuin sisäistäkin. Joka tapauksessa se on välttämätön perusedellytys, koska ilon puuttuminen saa ihmisen tulkitsemaan asioita eri tavalla ja vääristelemään niitä. Jos heität puhtaaseen veteen tipan natriumhappoa, se muuttaa heti olemustaan. Samalla tavalla myös yksi tippa katkeruutta, huolehtimista tai surua muuttaa koko ihmisen ilmapiirin.”

Vuoden suurin ilon juhla, pääsiäinen, on kevään kohokohta. Kristuksen ylösnousemus on ikuisen ilon aihe ja meidän todellinen voimallähteemme. Vastaanottakaamme ilo ja juhlikaamme siis täysin sydämin. Iloa kun ei voi koskaan olla varastossa liikaa.

Ilona Lehmus

Kirkon alat ry.
Järjestöasiantuntija

Kuva: Jorma Ikonen

*Jeesus, Isä oli lähettänyt sinut maailmaan.
Elit saumattomassa yhteydessä häneen.
Halusit Isän tahdon toteutuvan silloinkin,
kun se merkitsi sinulle kärsimystä ja luopumista.
Kuolemasi hetkellä uskoit henkesi hänen käsiinsä.
Kiitos, että elämässä ja kuolemassa kuulumme sinulle.*

Sodan hinta ulottuu kaikkialle, mutta arvojamme se ei saa muuttaa

Totuus on sodan ensimmäinen uhri, sanotaan. Sanotaan myös, että kaikille voi valehdella jonkin aikaa ja joillekin voi valehdella kaiken aikaa. Mutta kaikille ei voi valehdella kaiken aikaa. Me eurooppalaiset olemme joutuneet seuraamaan valheeseen perustuvaa väkivaltaa Ukrainassa. Kansainväliset oikeussäännöt, mukaan lukien Geneven sopimus, on poljettu maahan, ja Ukrainan kansa on bruttaalin terrorismin maalitauluna. On surullista, miten vähän historiasta on opittu.

Ukrainan järkyttävä tilanne on levittänyt sivuvaikutuksiaan kaikkialle maailmaan. Humanitaarisen kriisin lisäksi sota tekee tuhojaan taloudessa. Energian ja varsinkin öljytuotteiden hinnat ovat nousseet, ruoasta uhkaa tulla pulaa. Sota tuntuu myös jokaisen suomalaisen kukkarossa. Kevään palkkorotuksista huolimatta ihmisten ostovoima heikkenee. Kun bensatankin, sähkölasku ja lämmityskulut kallistuvat, on vähennettävä muita ostoksia. Sodan hinta ulottuu kaikkialle.

Ilmastokriisin näkökulmasta sota on nostanut erityisesti sellaisten tuotteiden hintoja, joiden kulutus meidän pitäisikin vähentää, mutta ponnistusvoimaa ei ole tähän mennessä riittänyt tarvittaviin toimiin. Jos koronapandemia sai aikaan digiloikan, voisiko sodan seurauksena syntyä vihreä ilmastoloikka?

Kuva: Jorma Ikonen

ka? Kuten sanotaan, pakko on paras opettaja.

Pelkästään sanana sota herättää monenlaisia tunteita: pelkoa, ahdistusta, vihaa ja surua. Lähes jokaisen suomalaisen lähipiirissä on myös ihmisiä, joille sota on muisto. Tapahtumat Ukrainassa vaikuttavat kaikkiin ihmisiin, joilla on kyky tuntea ja välittää. Syyllisyyden tunteiltakaan ei ole voinut välttyä. Olenko paha ihminen, jos keskityn omaan elämäni, vaikka ihmisiä kuolee Euroopassa?

Osalla ihmisistä Ukrainan sota on ajatuksissa niin vahvasti, että on vaikea keskittyä mihinkään muuhun. Arkirutiineissa pitäytymisen on kuitenkin erityisen tärkeää juuri nyt. Se, että lähtee päivittäin työhön, vaikka omat voimat siihen ei tuntuisi riittävän, voi antaa kaivatun tauon ikävien uutisten jatkuvan seuraamiseen. Tuttu työympäristö ja päivittäin toistuvat arjen rutiinit voivat omalta osaltaan lisätä turvallisuuden tunnetta. Monissa seurakunnissa tehdään myös konkreettista työtä Ukrainan pakolaisten auttamiseksi.

Kriisin keskellä työt eivät välttämättä suju ihan normaalissa tahdissa. Jos tekee työtä pakolaisten keskuudessa, heidän tarinansa tulevat vielä enemmän todeksi. Esihenkilöiden pitääkin antaa työntekijöille aikaa ja tilaa purkaa omia tunteitaan. Jokaisella ihmisellä on oma murtumispisteensä, ja on täysin inhimillistä olla ahdistunut tällaisessa tilanteessa.

Onneksi ihmiselle on luotu valtavat voimavarat. Olemme nähneet, kuinka ukrainalaiset pystyvät toimimaan vakavan uhan alla. Ihmisellä on myös uskomaton kyky toipua raskaistakin kokemuksista. Se voi vaatia aikaa ja tukea, mutta tärkeintä on usko ja toivo.

Meillä Suomessa asiat ovat hyvin. Olemme jälleen maailman onnellisin kansa. Hyvän jakaminen ja toisista huolen pitäminen on koko yhteiskunta-ajattelumme perusta. Ihmisarvoa kunnioittava yhteiskuntamme on vuosisataisen sivistystyön ja kirkon opetuksen tulosta. Luterilaisuuden syvävaikutus on merkinnyt keskinäisen luottamuksen ja demokratian rakentumista.

Maailma on Ukrainan sodan myötä ehkä muuttunut pysyvästi. Muuttumatonta sen sijaan on se, minkä arvojen varaan hyvä yhteiskunta rakentuu. Elämä työntää meidät jatkuvasti tilanteisiin, joissa joudumme ratkomaan ongelmia ja sovittelemaan omia ja toisten näkemyksiä yhteen. Yhteiskuntamme on kasvanut maailman onnellisimmaksi länsimaisten ja kristillisten juuriensa ansiosta. Kansakuntana meidän on yhteisesti huolehdittava meille tärkeiden arvojen säilymisestä myös muuttuvassa maailmassa.

Hyvää pääsiäisen aikaa sinulle toivottaen

Paula Aaltonen

Maailmalla tapahtuu?

Talvi sujui kohtuullisen hyvin, vaikka tuo korona "uhittelee" edelleen, mutta toivottavasti menee jakeluun kaikille rokotteen (3) tarpeellisuus. Ennen kaikkea nyt, kun meille tulee pakolaisia tuhansia, joiden rokotetiedoista ym. meillä ei ole selvää kuvaa, ja myös varmaankin kieliongelmat tulevat olemaan hankaluutena tässä. Mutta kun on katsellut sodan tapahtumia päivittäin, niin on todella vaikea käsittää ihmismieltä, kun pommitetaan lastenkotia, sairaalaa, ihmisiä jotka eivät kykene puolustamaan itseään! Vaan toivottavasti tämä sodan alullepanija saa "ansionsa" mukaisen rangaistuksen, jota en ala tarkentamaan, tulisi liian vahvaa tekstiä!

Hieno asia on että sekä kirkko

ja ihmiset Suomessa ja muuallakin tarjoavat apuaan sieltä tuleville perheille ja auttavat heitä selviytymään elämässään eteenpäin, ja toivon mukaan heillä olisi mahdollisuus palata kotiinsa, ja alkaen jälleenrakentaa kotimaataan.

Koen kuitenkin, että tällä hetkellä Suomea kohtaan ei ole vielä merkittävää uhkaa, mutta ehkä todellinen uhka tulee olemaan miten tilanne eskaloituu meidän talouteen, sillä vaikka sota päättyisikin pian, niin menee varmaan useampi vuosi, ennenkuin Eu:n alueen talous on kutakuinkin normaali.

Huolehtikaahan että ruokaa ym. tykötarpeita on varalla, samoin pitääkö auton tankki "piripinnassa" jos tulee äkkilähtö jonnekin, kaveri tuumasi että ei lähde mihinkään,

on kuulemma sen verran kotona tulivoimaa, että voi joku muukin poistua "tähtitarhaan" jos tulee vihamielisissä aikeissa!

Mutta olkaamme toistemme ja pakolaisten tukena!

Näin Marian ilmestys sunnuntaita odotellessa tuli mieleen virren 581 /4 säk sanat:

*Rukoilemme rauhaa,
myös koko maailmaan,
että kaikki kansat pian
saavat isänmaan.
Sinä Herra saatat mielet
avartaa, että ymmärrämme
on yhtä koko maa!*

Riimitteli eläkeläinen JK

Passio

(...) Jerusalemin porraskaduilla sääliittävän näköinen mies, kasvot verisinä ja likaisina, kantamassa harteillaan painavaa hirttä horjuvin askelin. Hän tuli alas Antonian pretoriumista ja häntä vietiin Efraimin porttia kohti. Häntä oli saattamassa joukko roomalaisia apujoukkoja ynnä muutama ystävä, lähinnä naisia. Herättikö tämä kulkue suurtakaan huomiota ihmisissä, jotka olivat menossa ylätorille ostamaan ruokatarpeita pääsiäisen suureksi sapatiksi, uskovaisissa, jotka kulkivat ylös temppeliin, tai käsityöläisissä ja aasinajajissa? Kuolemaantuomitu, jota vietiin teloituspaikalle, ei ollut kovin harvinainen näky. Ja kun kaikki oli päätynyt, kun Golgatan kukku-

Kuva: Kp

lalle, kulkukoirien ja korppikotkien rakastamalle paikalle kohosi kolme ristiä, Jeesuksen ja kahden ryöväriin ristiä. Pysähtyikö monikaan Jaffan tien kulkijoista katselemaan näitä onnettomia ihmisriepu-

ja, lukemaan kirjoitusta, joka oli asetettu keskimmäisen ristin ylle, ja kysymään noppaa pelaavilta sotilailta: "Kuka tämä on?" Keskellä juutalaisen kansan arkipäivää historian tärkein tapaus meni kenties ohi aivan huomaamatta... (Daniel-Rops 1972, 330–331.)

Ruoskittu ruumis riippuu rasakaasti ristillä tahrainen vaate uumallaan, pää roikkuu sivulla, silmät ovat kiinni ja suu on unohtunut auki viimeisen henkäyksen paettua. Veri virtaa vääntyneistä jaloista ja lävistetyt kämmenet kouristelevat ylöspäin, mutta fyysisen tuskan on jo lakannut ja liha elotonta. (Rinne kangas 2002, 40.)

Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Turussa 28.–29.6.2022

– Työyhteisön hyvinvointi –

TIISTAI 28.6.2022

- 8.00 Tulokahvit ja ilmoittautuminen**
* Radisson Blu Marina Palace Hotel
Linnankatu 32, Turku
- 9.00 Kesäpäivien avaus**
* Kokoustila Aavameri
* Harri Kosola, puheenjohtaja, Kirkonpalvelijat ry
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Kirkon alat ry
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
* Turun Tuomiokirkkoseurakunnan edustaja
- 10.00 Työmarkkinatilanne**
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
* Anna Kaarina Piepponen, Kirkkoneuvos
Kirkon työmarkkinailaitos
- 11.30 Lounas**
* Airisto ravintola
- 13.00 Päihderiippuvuus ja hoitoonohjaus työyhteisössä**
* Keijo Toivanen, rovasti, Kunniasuntio
- 14.30 Kahvit**
* Kahvitori
- 15.00 Sukupuolisuuden ja seksuaalisuuden kohtaaminen seurakunnassa**
* Minna Tuominen, paripsykoterapeutti,
varhaiskasvatuksen ja perhetoiminnan pastori,
Porvoon suomalainen srk
- 16.30 Vuosikokous**
* Kokoustila Aavameri
Radisson Blu Marina Palace Hotel
Linnankatu 32, Turku
- 18.00 Päivällinen**
* Airisto ravintola

KESKIVIIKKO 29.6.2022

- 9.00 Viikkomessu**
* Turun Tuomiokirkko
Tuomiokirkonkatu 1, Turku
* Turun Tuomiokirkkoseurakunnan edustaja
- Kirkkoesittely**
* Juhana Ahlamo, suntio, opas
- Valokuvaus**
* Tuomiokirkon portaat
- 10.30 Sisäilmaongelmat**
* Kokoustila Aavameri
* Kiinteistöjohtaja Seppo Kosola,
Kiinteistöpalvelut – Turun ja Kaarinan seurakunnat
- 11.30 Lounas**
* Airisto ravintola
- 12.30 Haarnio Oy, Jari Haarnio**
* Jumalanpalveluksen digitaalinen palvelukonsepti
* Hautausmaan digitaalinen palvelukonsepti
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
27.–28.6.2023, Jyväskylä
- 14.30 Lähtökahvit**
* Kahvitori

Majoitus: Radisson Blu Marina Palace Hotel
Linnankatu 32, Turku

- Kaksi yötä, täysihito ja osallistumismaksu,
tulo hotelliin 27.6. (390,-)
- Yksi yö, täysihito ja osallistumismaksu,
tulo hotelliin 28.6. (340,-)
- Ei majoitusta, ruokailut
ja osallistumismaksu, (250,-)

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai

Kari Hartikainen p. 050 520 7003 – 20.6.2022 mennessä.

Innostu TKO?

– www.turunkristillinenopisto.fi –

Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkinto / seurakuntapalvelun osaamisala

Seurakuntapalvelun osaamisalan hakuaika on **15.8.-31.10.2022**.

Koulutus järjestetään monimuotokoulutuksena ja se kestää noin 1,5 vuotta. Opinnot on mahdollista aloittaa tammikuussa 2023. Lähiopetusta on noin yksi kerta/kk muutaman päivän jaksoina.

Tutkinnon suorittaminen edellyttää 18 vuoden ikää sekä työ- tai työelämässä oppimisen paikkaa seurakunnassa/eri seurakunnissa.

Lisätiedot:

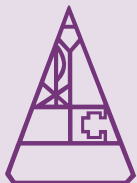
- opintotoimisto, p. 0400 597 742, opintotoimisto@tk-opisto.fi
- Matti Ijäs, p. 050 4060 837, matti.ijas@tk-opisto.fi

Turun kristillinen opisto • Lustokatu 7, 20380 Turku
p. 02 4123 500 • info@tk-opisto.fi

Yhdistys juhlii 90-vuotisjuhliaan Hämeenlinnassa 25.-26.6.2024.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2022

HARRI KOSOLA

puheenjohtaja
puh. 050 362 0059
harri.kosola@evl.fi

ARJA AURANEN

varapuheenjohtaja
puh. 040 541 9123
arja.auranen@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
kari.hartikainen@evl.fi

TOINI TISSARI

puh. 050 432 4530
toini.tissari@evl.fi

KIRSI ROMO

puh. 040 049 9300
kirsi.romo@evl.fi

ARTO TAMPIO

puh. 0400 296 239
arto.tampio@evl.fi

AULI LUNDELL

Puh. 041 504 9107
auli.lundell@evl.fi

JAAKKO KARHU

puh. 0400 185 296
jaakko.karhu@evl.fi

MARI ANTILA

puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

ARI HAAPOJA

puh. 050 339 2898
ari.haapoja@evl.fi

KIRKONPALVELIJAT RY:N VUOSIKOKOUS

Vuosikokous pidetään 28.6.2022 klo 16.30

Radisson Blu Marina Palace Hotel, Linnankatu 32, Turku

Puheenjohtaja Harri Kosola

Sihteeri Kari Hartikainen

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 29.6.2021Turku

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
Asemamiehenkatu 2, 6. krs
00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
Stationskarlsgatan 2
00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
Toimiston johtaminen,
hallinto- ja neuvotteluasiat
Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI

Chantry Nybergh
Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASIAINTUNTIJA

Ilona Lehmus
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
Puh. 040 357 3981

KIRJANPITÄJÄ

Jaana Kovanen
Talous, laskutus, jäsenrekisteri, hallituksen
sihteeri
Puh. 0400 214 437

LAKIMIES

Pekka Pietinen
Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 775 3889

LAKIMIES

Jouni Heino
Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 809 2158

TOIMISTOSIhteeri

Galina Voloshina
Jäsenrekisteri, jäsenpalvelu, osoitteen-
muutokset, kurssi-ilmoittautumiset
Puh. 0400 882 012

*JEESUS, kiitos että sinä voit parantaa henkemme, sielumme ja ruumiimme.
Sinä näet haavat, joita kukaan toinen ei näe.
Sinulla on lääke kaikkiin sairauksiin ja ongelmiin.
Hoida meitä. Ole lähellä sairaita ja kuolevia.
Kiitos että sinun käsissäsi on elämämme.
Sinä tiedät, milloin kutsut meidät kotiin.
Anna meidän iloita elämän lahjasta ja palvella sinua kaikkina päivinäme.*

ANNA-MARI KASKINEN

Kirkonpalvelija

N:o 2/2022 – 68. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258